

[Handelsministeren.]

mærkelov sættes i kraft. For så vidt angår konkurrenceloven, er der dog gjort undtagelse med hensyn til denne lovs udsalgsbestemmelser i §§ 5 og 6 og bestemmelsen i § 7 om bortsalg ved auktion, idet det ikke er anset for praktisk at gøre disse bestemmelser anvendelige i Grønland.

Lov om arbejdstageres opfindelser, der jo allerede har gyldighed i Grønland, omfattes af nærværende lovforslag, fordi reglerne i forslaget § 3 også skal gælde retssager, der rejses i Grønland i henhold til denne lov.

Efter lovforslagets ikrafttræden vil alle nye rettigheder i henhold til de af forslaget omfattede love nyde beskyttelse i Grønland, og de rettigheder, der allerede består i det egentlige Danmark, vil fremtidig tillige være beskyttet i Grønland. Der gælder dog her den begrænsning, at patent- og mønsterrettigheder ikke kan gøres gældende over for den, der inden lovens ikrafttræden har taget en patenteret opfindelse eller et registreret mønster i brug i Grønland eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til forslaget, vil jeg gerne anbefale lovforslaget til det høje folkets velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om skibsregistrering*.

Forslaget går ud på, at visse pantedokumenter fremtidig skal kunne udslettes af skibsregistret på grundlag af en løs kvittering. Dette gælder pantebreve til statskassen og de af staten etablerede låneinstitutioner, hvor man i praksis kan se bort fra muligheden af, at dokumenterne er blevet videreoverdraget eller gjort til genstand for retsforfølgning.

Endvidere foreslås gennemført visse ændringer i reglerne om ejerpanter, således at den ved indfrielsen af en panteret opståede ledige plads i prioritetsrækken tilfalder de øvrige i skibet berettigede, medmindre ejeren samtidig enten besætter den ledige plads med en ny panteret eller over for skibsregistret fremsætter begæring om notering af ejerpanter. Herigennem opnås, at ejerens personlige kreditorer afskæres fra muligheden af at opnå fyldestgørelse i skibet forud for de registrerede rettigheder.

Ved skibsregistreringsloven af 29. marts 1957 blev der i vidt omfang tilvejebragt overensstemmelse mellem reglerne for tinglysning af rettigheder i fast ejendom og de tilsvarende bestemmelser om registrering af rettigheder i skibe. Det må fremdeles anses for særdeles ønskeligt, at der består ensartede regler på disse to nært beslægtede områder, og de foreslåede regler er da også ganske svarende til de bestemmelser, der indeholdes i det af justitsministeren i det høje ting fremsatte forslag til ændringer i tinglysningsloven. Jeg kan derfor i det hele henvise til den af justitsministeren i forbindelse med fremsættelsen af dette lovforslag givne motivering for ændringerne.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtigt og velvillig behandling i det høje ting.

Yderligere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af lov om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj*.

Den nugældende lov på dette område, lov nr. 138 af 29. april 1955, blev — da den ifølge sit indhold ophørte at have gyldighed med udgangen af april måned 1958 — forlænget uændret ved lov nr. 98 af 18. april 1958 indtil udgangen af april måned 1960.

Som jeg sagde for to år siden, er jeg egentlig af den opfattelse, at den opgave, loven varetager, burde kunne løses ved et samarbejde mellem fabrikanter, forhandlere og forbrugere.

Dansk Varedeklarations-Nævn, der er nedsat af erhvervenes og forbrugernes organisationer, har taget spørgsmålet om en frivillig deklarationsordning for skotøj op til behandling, men der er endnu ikke opnået sådanne resultater, at man fra nogen side har fundet det forsvarligt at ophæve de ved lov fastsatte kvalitetsbestemmelser.

Også det i henhold til loven nedsatte skotøjsudvalg har drøftet muligheden for at gennemføre en kvalitetsmærkningsordning tilvejebragt ved et frivilligt samarbejde mellem de interesserede parter, men også inden for udvalget, der omfatter repræsentanter for skotøjsindustriens arbejdsgivere og arbejdere, skotøjsforhandlerne og forbrugerne, har der været enighed om at

[Handelsministeren.]

indstille en forlængelse af loven som en nødvendig betryggelse for forbrugerne. Udvalget har herved taget i betragtning, at den med en eventuel liberalisering af importen af skotøj følgende skærpede konkurrence kan indebære risiko for anvendelse af billigere og ringere materialer i fabrikationen af skotøj og for import af fodtøj af for ringe kvalitet.

I overensstemmelse med udvalgets indstilling har jeg fundet det rigtigt, at loven forlænges, og foreslår derfor uforandret forlængelse for en periode af to år indtil udgangen af april 1962.

Jeg skal tillade mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Endelig har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder*.

Lovforslaget er, for så vidt angår industri- og håndværksvirksomheder, en fortsættelse af den siden 1926 under skiftende regeringer opretholdt lovgivning på dette felt. De foreslåede beløbsrammer svarer til de beløb, der stilles til rådighed ved lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser i henhold til love bekendtgørelse af 6. oktober 1954. Denne lovs gyldighed udløber med udgangen af indeværende finansår.

Det er min opfattelse, at der ved denne lovgivning er opnået gode resultater, idet der herved er medvirket til skabelse af en række nye industri- og håndværksvirksomheder og til udvidelse af bestående virksomheder, og uanset den risiko, som staten har påtaget sig i forbindelse med ydelse af disse lån, har de lidt tab været minimale. Grunden hertil må i første række tillægges den indsats, der er ydet af håndværkets og industriens egne folk ved bedømmelsen af de indkomne låneansøgninger. Der er af de pågældende ydet en indsats, som jeg her gerne vil sige tak for.

Ved overvejelse af spørgsmålet om en fortsættelse af denne lovgivning har jeg ment at måtte lægge vægt på, at det må påregnes, at Danmarks erhvervsliv i de kommende år vil stå over for en tilpasningsproces til ændrede markedsforhold, en tilpasningsproces, som det må skønnes ønskeligt

at der vil kunne ydes bistand til fra statens side.

I lovforslaget er endvidere optaget bestemmelser om ydelse af lån til bygning eller ombygning af mindre fragtskibe. Også dette er en fortsættelse af den hidtidige lovgivning, senest lov nr. 125 af 12. april 1957, hvorved handelsministeren bemyndiges til i finansårene 1957-58—1959-60 inden for et samlet beløb af 5 mill. kr. at yde lån af statskassen til de pågældende formål. En fortsættelse af denne lovgivning må anses for ønskelig for at støtte den danske småskibsflåde i konkurrencen med udenlandske skibe samtidig med, at der skabes mulighed for opretholdelse af beskæftigelsen på danske værfter.

Lovforslaget er som tidligere nævnt i det store og hele i overensstemmelse med hidtidig lovgivning, men indeholder dog i § 3 en nyskabelse, idet denne paragraf fastsætter, at der i stedet for lån vil kunne ydes garanti af statskassen for lån optaget i private pengeinstitutter. Dette er i overensstemmelse med principperne i egnsudviklingsloven af 16. juni 1958 og med den linje, der er blevet fulgt i de senere år, således inden for boligstøttelovgivningen. Det er min opfattelse, at det er værdifuldt, at der herved åbnes adgang til en samvirken mellem staten og det private kapitalmarked om løsning af en række investeringsopgaver. Jeg regner med, at for industrilånene og lånene til bygning m. v. af fragtskibe vil garantier blive reglen og lån undtagelsen.

Ifølge lovforslagets § 6 skal forslag om revision forelægges folketinget i folketingsåret 1961-62, idet det er tanken i det pågældende folketingsår at tage nærværende lovgivning og loven om egnsudvikling op til samlet revision på grundlag af de da indvundne erfaringer.

Jeg skal tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): På den kommunistiske gruppes vegne har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om frigivelse af 10 000 lejligheder af de almennyttige boligselskabers planlagte byggeri*.

Som det vil være tinget bekendt, fik det private byggeri med den nye lov om bolig-